ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de l'Intérieur, de la Modernisation des services publics et des Institutions scientifiques et culturelles nationales, le 25 mai 1990, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "réglant l'enregistrement par les communes des dernières volontés quant au mode de sépulture", a donné le 27 juin 1990 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, op 25 mei 1990 door de Minister van Binnenlandse Zaken, van de Modernisering van de Openbare Diensten, en van de Nationale Wetenschappelijke en Culturele Instellingen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot regeling van de inschrijving door de gemeenten van de laatste wilsbeschikking inzake de wijze van teraardebestelling", heeft op 27 juni 1990 het volgend advies gegeven :

EXAMEN DU TEXTE.

Préambule.

A l'alinéa 2, il ne se justifie pas de viser l'arrêté royal du 1er avril 1960 réglant la tenue des registres de population, car le projet ne tend pas à modifier, du moins formellement, l'article 7 qui y est visé.

Dispositif.

Article 1er.

Il ne se justifie pas de diviser en trois paragraphes un article de trois alinéas. Il y a lieu d'omettre la division en paragraphes et de corriger en conséquence la référence contenue à l'article 3.

Article 3.

Le Roi a reçu de l'article 15bis de la loi du 20 juillet 1971 sur les funérailles et les sépultures une habilitation pour déterminer la manière selon laquelle la communication, faite par une personne au sujet de ses dernières volontés quant au mode de sépulture, est consignée au registre principal de la population.

Suivant les termes de cette habilitation, il

n'appartient pas au Roi de déterminer le principe même de telles dispositions de dernières volontés ni de subordonner leur validité à la communication qui en est faite à l'officier de l'état civil.

Il y a lieu, dès lors, d'omettre l'alinéa 1er de l'article 3 et de remplacer l'alinéa 2, devenant l'alinéa unique, par le texte suivant :

"Art. 3. Toute révocation ou toute modification d'une précédente déclaration peut être introduite selon les conditions et les formalités des articles 1er et 2".

Articles 5 et 6.

Il n'appartient pas au Roi de régler la publicité qui s'attache aux informations relatives au mode de sépulture en autorisant l'officier de l'état civil d'en donner communication. Il lui revient encore moins de régler le régime de responsabilité de la commune pour les fautes qu'elle commettrait dans l'exercice de ses fonctions.

En conséquence, les articles 5 et 6 doivent être omis.

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Aanhef.

In het tweede lid is de verwijzing naar het koninklijk besluit van 1 april 1960 betreffende het houden van de bevolkingsregisters niet gerechtvaardigd, aangezien het ontwerp er niet toe strekt, althans niet uitdrukkelijk, het bedoelde artikel 7 te wijzigen.

Bepalend gedeelte.

Artikel 1.

Het is niet verantwoord om een artikel bestaande uit drie leden in te delen in drie paragrafen. Er is grond om de indeling in paragrafen weg te laten en bijgevolg de in artikel 3 vervatte verwijzing te verbeteren.

Artikel 3.

De Koning is krachtens artikel 15bis van de wet van 20 juli 1971 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging gemachtigd tot het vaststellen van de manier waarop de mededeling die een persoon in verband met zijn uiterste wilsbeschikking ter zake van de wijze van teraardebestelling heeft gedaan, wordt opgetekend in het hoofdbevolkingsregister.

Volgens de bewoordingen van die machtiging staat het niet aan de Koning om het principe zelf van dergelijke bepalingen in verband met de uiterste wil vast te leggen, en evenmin om als voorwaarde voor de geldigheid ervan te bepalen dat zij medegedeeld worden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Het eerste lid van artikel 3 dient bijgevolg te vervallen en het tweede lid, dat het enige lid wordt, dient door de volgende tekst te worden vervangen.

"Art. 3. Elke intrekking of wijziging van een vroegere verklaring kan volgens de voorwaarden en vormvoorschriften van de artikelen 1 en 2 ingediend worden".

Artikelen 5 en 6.

Het staat niet aan de Koning om het bekendmaken van de informatie omtrent de wijze van teraardebestelling te regelen door de ambtenaar van de burgerlijke stand te machtigen er kennis van te geven.

Hij is nog minder gerechtigd tot het stellen van regels in verband met de aansprakelijkheid van de gemeente voor fouten die zij bij de uitoefening van haar opdracht zou begaan.

Bijgevolg moeten de artikelen 5 en 6 vervallen.

La chambre était composée de

Messieurs : J.-J. STRYCKMANS, président de chambre,
de Heren : kamervoorzitter,

C.-L. CLOSSET, conseillers d'Etat,
J.-C. GEUS, staatsraden,

F. RIGAUX, assesseurs de la section de législation,

F. DELPEREE, assessoren van de afdeling wetgeving,

Madame : J. GIELISSEN, greffier assumé,
Mevrouw : toegevoegd griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlan-daise a été vérifiée sous le contrôle de M. J.-J. STRYCKMANS.

Le rapport a été présenté par M. C. MENDIAUX, premier auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

J. GIELISSEN.

De kamer was samengesteld uit

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J.-J. STRYCKMANS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. C. MENDIAUX, eerste auditeur.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J.-J. STRYCKMANS.